

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z odwołania Z. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddziałowi w C.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 kwietnia 2005 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 12 stycznia 2005 r., sygn. akt III AUa .../02,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w K. III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 12 stycznia 2005 r. odrzucił na podstawie art. 393⁵ k.p.c. kasację ubezpieczonego Z. H. od wyroku tego Sądu z dnia 14 września 2004 r., uznając, że nie wykazano w niej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik skarżącego zarzucił naruszenie art. 393³ 1 pkt 3 k.p.c. przez „sprzeczne z rzeczywistością” przyjęcie, że w kasacji nie przedstawiono w sposób prawidłowy okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, które wynikały „zarówno z petitu jak również z uzasadnienia kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest uzasadnione, ponieważ skarżący w kasacji wyraźnie wskazał na występowanie w sprawie potrzeby „interpretacji przepisu art. 57 oraz art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w nawiązaniu do uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r. - II UKN 675/98 (OSNAP 2000/16/624)”, utrzymując, że dokonana przez Sąd Apelacyjny wykładnia tych przepisów różni się z interpretacją Sądu Najwyższego zawartą w zaskarżonym orzeczeniu. Sąd Apelacyjny również dostrzegł wskazanie takiej okoliczności, jednakże uznał, iż przytoczone orzeczenie zawiera jednoznaczną odpowiedź na wątpliwości skarżącego. Tym samym Sąd drugiej instancji wkroczył w merytoryczną ocenę wartości przytoczonej okoliczności uzasadniającej rozpoznanie kasacji, co nie należy do jego kognicji, ale już do Sądu Najwyższego w ramach instytucji tzw. przedsądu (art. 393 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c.). Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił reformatoryjnie jak w sentencji.